

ŠKOLNÍ ČASOPIS

e-mail: puclik@nmnm.cz

<http://zs1.nmnm.cz>

číslo 32 - květen 2005

PUCLÍK

ZÁKLADNÍ ŠKOLA NOVÉ MĚSTO NA MORAVĚ, VRATISLAVOVO NÁMĚSTÍ 124

ÚSPĚŠNÁ DRUŽSTVA SOUTĚŽE MLADÝ ZDRAVOTNÍK

2. místo v okresním kole

Anna Kuběnová, Jaroslava Buriánková, Renata Filipová, Iveta Jurovatá, Hana Drdlová
Jakub Zítka, Ondřej Mach, Kateřina Houserová, Petr Laštovička, Marek Uhlíř

PÁR SLOV ÚVODEM

Školní rok se pomalu dostává do svého finále, třídy začínají jezdit na výlety a to je neklamným znakem toho, že prázdniny se blíží. Je však před námi ještě několik velmi důležitých akcí, na kterých nám všem hodně záleží – v nejbližším období je to tradiční Týden dětem, který je letos ve znamení různých řemesel a manuální zručnosti. V půlce června nás potom po čtyřech letech čeká školní akademie, která je tentokrát věnována 125. výročí založení naší základní školy.

Doufáme, že v letošním školním roce vyjde Puclík ještě jednou a bude zaměřen především na tyto zmíněné akce. Od vás očekáváme, že se s ostatními podělíte především o své zážitky z vašeho výletu. Tak pište.

Redakce

PUCLÍK CHVÁLÍ

Dozvěděli jsme se, že Puclík není jediný časopis, který na naší škole vychází. Naše redakce měla možnost seznámit se s časopisem

5TÁCKEJ EXPRES,

který se čas od času objevuje v 5.C. Na jeho vzniku a vydávání má největší zásluhu **Lída Rolinková**.

Časopis se nám moc líbil, také pan ředitel si ho se zájmem prolistoval. Jsme moc rádi, že se už v páté třídě objevují takoví šikovní redaktori, a doufáme, že se s nimi zanedlouho setkáme jako s čerstvými posilami našeho redakčního týmu. Lída si v každém případě zaslouží obrovskou pochvalu.

Lído, určitě v tom pokračuj, je to bezva!!!

CO NÁS ČEKÁ

AKCE A UDÁLOSTI NEJBLIŽŠÍHO OBDOBÍ

- 16.-19. května 2005 Týden dětem 2005
- 15.-16. června 2005 Školní akademie

PUCLÍKOVA ŠUŠKÁRNA

- Věřili byste, že učebny výpočetní techniky mohou sloužit i k úplně jiným účelům než k práci s počítači? Jasně že mohou – třeba jako smetiště. Někteří žáci došli k závěru, že když mohou přestávky trávit v počítačové učebně, mohou tam klidně i posvačit a kelímky od jogurtů, krabičky od mléka, ohryzky nebo slupky od banánů pak klidně hodit do stolku za počítače. Tam se toho přece vejde! Vnitřní řád těchto pracoven ale hovoří jasně – v učebnách se nesmí jíst ani pít, nesmí se tam nosit ani žádné potraviny. Závěr byl tedy jednoduchý – o přestávkách jsou učebny výpočetní techniky zavřené a zavřené budou tak dlouho, dokud se zájemci o přestávkovou práci s počítači nenaučí slušnému chování.
- Svinčík ve výpočetkách není ale jediným problémem, který se v souvislosti s počítači vyskytl. Mnohem závažnější bylo zjištění, že mnozí žáci 8.C a 9.C poměrně dlouhou dobu zneužívali přihlašovací jméno a heslo pana učitele Liedermanna v počítačové síti. Celá záležitost je stále v šetření, první dvojky z chování už ale našly své majitele, další ještě lítají ve vzduchu.
- Velkou neúctu k učitelské práci projevila neznámý opeřenec, který přelétal nad hřištěm zrovna ve chvíli, kdy se tam paní učitelka Kovačičová snažila při tělesné výchově zocelit žáky 6. ročníku a zvýšit jejich tělesnou kondici. Zmíněný pták byl děním na hřišti tak zaujatý, že na chvíli ztratil kontrolu nad svými tělesnými funkcemi a v nestřeženém okamžiku cosi utrousil. Mířil přesně – to „cosi“ přistálo paní učitelce přímo na zádech. Když nevychovanec zjistil, co způsobil, urychleně zmizel za obzorem.

Kámoši z Waalre

...jak viděly svoji návštěvu u nás děti z Holandska

Noc z 1. na 2. květen 2005 jsme strávili v autobusu. Moc jsme toho nenaspali, byli jsme dost unaveni, ale zvědavi na naše nové přátele. Konečně jsme v poledne 2. května vystoupili před budovou Gymnázia v Novém Městě na Moravě. V aule jsme už byli očekáváni. Nejdříve nás přivítal starosta města, potom už si nás rozebrali naši hostitelé. Po jídle jsme vyrazili na krátkou procházku městem při teplotě 30 stupňů!! Jak mnoho jsme toho viděli na tak malém prostoru! A potom do autobusu pro zavazadla a už si nás odvážely naše hostitelské rodiny, které pro nás už měly připravený program. Většinou barbeque. Bylo to pro nás neobvyklé, ale perfektní.

A už tu byl 3. květen - škola a diskotéka. Wouter, Annemarie hlásí: „Oni opravdu začínají tak brzy!“ Vano-chend dodává: „Vstávali jsme už o půl šesté!!!“ „Ale v rodině to bylo bezva“, říká další. Annemarie byla nešťastná: „S mamkou Nikoly se nedomluví. Ale Nikola bravurně zvládá překládání. Vše je v pořádku.“

A angličtina? Je jinačí a zajímavá. Hráli jsme hry, pracovali společně s článkem, učili se navzájem svoje jména, poslouchali písničky. Odpoledne plnění úkolů na stanovištích po městě. Velmi zajímavé. Svatého Václava jsme skoro nenašli. Večerní diskotéka i s večerí se nám líbila, ale končila příliš brzy. Už v 10 hodin! Ester sděluje: „Srovnání s Hazzo ve Waalre? Dobré. Hudba sice nebyla nej nej, ale vcelku dobré.“ Naši čeští kamarádi nám řekli, jak co máme dělat. Dobře jsme relaxovali.

Je tu středa 4. května. Jak těžce jsme se koncentrovali po diskotéce. Hry v Klubíčku ušly. Nejlepší byly počítače. Mohli jsme se kontaktovat s Waalre. A sýr? V Holandsku máme lepší. Na tom se shodují Esther i Lonneke. Smažák jsme ještě nejedli.

A odpoledne? Hrad Pernštejn! Super!! Hodně jsme mluvili o požáru. Hrad je na kopci, má spoustu dveří, průvodce nám vyprávěl příběh o marnivé komorně. Jedna menší dívka se podívala do zrcadla. Co se stane...? Potom oba naše autobusy zajely k rozhledně Karasín. Večer fotbal. Bohužel Eindhoven nepostupuje.

Čtvrtek 5. května. Normálně bychom řekli: „Je zataženo, prší a je zima na moravské vrchovině.“ Ale říkali jsme: „Je nádherný den. Jdeme na sport.“ Menší nedorozumění - naše děvčata chtěla hrát hokej, ale zde se hraje floorball. Nakonec se ukázalo, že je to to samé. Měli byste vidět fanatické tváře hráčů.

Odpoledne jsme honem nakoupili nějaké dárky domů a pak rychle do kulturního domu na kvíz. A zase jídlo a pití. Všude nám nabízejí jídlo a pití. V kvízu soutěžila družstva ve znalostech o našich zemích, o Evropské unii. Docela zábavné.

Je tu poslední večer. Získali jsme nové přátele, měli jsme problémy, ale vyřešily se. Máme mnoho fotografií.

Poslední den - pátek 6. května. Pilně jsme pracovali ve škole na plakátech. Opravdu se nám povedly. Ještě poslední maily domů, rozloučení v aule gymnázia spojené s vystoupením hudební skupiny studentů, poslední oběd ve škole a rozloučení s českými přáteli. I slízičky se objevily! Odjížděli jsme o půl druhé. Snad se zase setkáme za rok, ale u nás ve Waalre.

Podle elektronického deníčku dětí z Waalre přeložila Mgr. Jaroslava Kozárová

Malá pevnost Terezín

devátáci se seznámili s problematikou holocaustu

HOLOCAUST

- pronásledování a genocida Židů, Romů a dalších skupin, jež nacisté považovali za méněcenné - patří k nejhrůznějším zkušenostem celých lidských dějin. A to nejen počtem zavražděných, ale též metodou vyhlazování, které bylo organizováno státem za využití rozsáhlého byrokratického aparátu a moderních technických prostředků. Milióny mužů, žen a dětí byly bezcitně zavražděny ve jménu ideologie, jež hlásala nadřazenost tzv. „germánské rasy“.

V pondělí 7. března 2005 byl pro žáky 9. ročníku připraven den věnovaný poznání holocaustu z různých stran. Seznámili se s některými čísly spojenými s holocaustem, s nimiž poté dále pracovali – počítali procenta, tvořili grafy,... Ve výtvarné výchově se seznámili s terezínským uměním, potom si také zkusili tvořit za podobných podmínek. V dějepise se seznámili s norimberskými zákony a dalšími fakty souvisejícími s holocaustem. V literatuře pracovali s ukázkami, jejichž cílem bylo poznat život v terezínském ghettu. Další dvě hodiny pak poslouchali záznam vyprávění pana Bradyho, pamětníka holocaustu, a sledovali pořad o terezínské pevnosti.

Celý den měl vyvrcholit exkurzí do Terezína, kam vyrazila jedna skupina hned 9. března a druhá 29. března 2005.

Mgr. Marcela Zelenková

Názory deváťáků...

LUCIE PROCHÁZKOVÁ, 9.A

Když jsme seděli ve škole v lavici a znuděně jsme koukali na video z Terezína, tak si ani nedovedete představit, jak opravdu vypadají koleje, které nikam nevedou, přestože se vás paní průvodkyně snaží přesvědčit o tom, že se lidé domnívají, že tyto koleje jsou nově vybudované a ty, po kterých jezdil tento osudný vlak smrti, jsou někde hlouběji v zemi. Zkusme se vydat za poznáním.

LADA KŘÍŽOVÁ, 9.A

Ve středu 9. března jste navštívili Terezín. Jak na vás působilo město, které bylo svědkem konce mnoha životů?

Ze začátku jsem si připadala, jako bych přijela do nějakého obyčejného města, potom jsem si ale vybavila jeho historii – to, že bylo svědkem hromadného neštěstí mnoha lidí. Domy staré, oprýskané,... Zkrátka divný pocit.

Překvapilo vás něco?

Trochu mě zarazilo, že tam všude stojí auta, že tam mají obchody. Našli jsme textil, uzeniny... Já jsem si myslela, že to bude opuštěné město, co se o něj starají průvodci.

Co je na tom tak zvláštního?

Já bych nejspíš nechtěla bydlet v místě, které má takovou minulost. Děsil by mě pocit, že zrovna jdu místem, kudy před mnoha lety šel člověk, který nevěděl, jestli zemře nebo ne, jestli ještě někdy uvidí svou rodinu a blízké.

DAGMAR PEŇÁZOVÁ, 9.A

Jak se ti líbil den, který pro vás v pondělí 7. března připravily vaše paní učitelky?

Moc jsem se na to těšila a byla jsem zvědavá, jak bude ten den probíhat. Moc se mi líbil dějepis a literatura, kde jsme poznávali významné osobnosti, které byly nejen v Terezíně, ale i v Osvětimi a jiných koncentračních táborech. Četli jsme různé ukázky od lidí, co tam žili. Například popisovali jejich „obyčejný den“ s náhražkovou kávou, tenkým krajícem chleba...

GHETTO TEREZÍN

Terezín byl vybudován v letech 1780 - 1790 jako pevnost střežící severní přístupy do vnitrozemí Čech. V roce 1782 mu byl udělen statut města, jehož život byl těsně spjat s vojenskou posádkou.

Malá pevnost, tvořící součást terezínského pevnostního systému, proslula v dobách habsburské monarchie jako věznice a trestnice pro vojenské i politické vězně.

Nejtragičtější období v dějinách města představují léta 2. světové války. Němečtí okupanti nejprve v červnu 1940 zřídili v Malé pevnosti policejní věznici pražského gestapa a poté 24. listopadu 1941 ve městě samotném ghetto.

Tento sběrný a průchozí tábor byl určen nejprve pro Židy z tehdejšího Protektorátu Čechy a Morava, později také z Německa, Rakouska, Nizozemska, Dánska a Slovenska.

Ve středu 9. března jste jeli do Terezína. Co jste měli na programu?

Do Terezína jsme dorazili něco málo před desátou hodinou a hned jsme šli do místnosti, kde jsme měli asi tak hodinu a půl přednášku a také nám pustili krátký propagační film natočený nacisty.

Co se ti nejvíc líbilo na této přednášce?

Myslím si, že zajímavé bylo vše, například jak vlastně došlo k tomu, že byl vybrán za ghetto právě Terezín, kolik lidí tam žilo a zemřelo, jaké zákony museli dodržovat,... Nejvíc mě ale zaujalo vyprávění o čtrnáctiletém Petru Ginzovi, který byl známý především vydáváním časopisu *Vedem*, který se v Terezíně tajně vydával dva roky a zachovalo se ho na 800 stran. Ale i tento nadaný chlapec umírá v Osvětimi.

A co následovalo dále po této přednášce?

Ujala se nás slečna průvodkyně, která nám ukazovala celé město a říkala opravdu moc zajímavé věci. Prohlídka trvala přes dvě hodiny, ale stihli jsme navštívit snad všechny důležité budovy.

Co pro tebe bylo nejzajímavější?

Mě zaujalo krematorium a pitevny, ale jak říkám, všechny budovy byly zajímavé.

Slyšela jsem, že jste navštívili i Malou pevnost, mohla bys nám říct něco blíže?

Malá pevnost sloužila především pro vězně, kteří se něčím provinili, něco udělali. Měli tam opravdu hrozné podmínky. Žili v místnostech, které byly pro 100 lidí, ale jich tam bylo až 400, tak si asi umíte představit, jak to tam vypadalo. Hmyz, vši, další choroby... Takovou zajímavostí bylo, že na konci války byl jeden dvůr zamořený tyfem a oni tam nechali jak zdravé, tak nemocné i mrtvé, a proto na konci války stále umírali další vězni.

To byl konec vaší cesty? Jak se vám celá exkurze líbila?

Ano, Malá pevnost bylo naše poslední zastavení. Bylo to opravdu moc zajímavé a myslím si, že i jedna z nejzajímavějších exkurzí.

Ve čtvrtek 17. března přišly do naší školy dvě sociální pracovníce z nadace EZOP, která sídlí v Novém Městě na Moravě. Ezop slouží jako poradna pro děti a rodiče. Pracovnice pracují i v terénu, jezdí za problematickými dětmi až k nim domů. Když nám vysvětlily, jak vlastně Ezop funguje, rozdaly nám lepící štítky, na které jsme napsali svá jména a připevnili jsme si je na trička.

Celý program se týkal drog a jiných návykových látek. Vyjmenovali jsme všechny možné drogy, které známe, rozdělily je na legální a nelegální a poté také do skupinek: halucinogeny, stimulační látky, opiáty, tlumivé látky... O přestávce jsme mohli umístit lísteček s anonymním dotazem do krabičky.

Zahráli jsme si i několik skvělých her. Jednou z nich byla i hra na drogu. Nejdříve jsme si vypsali na papírky tři oblíbené osoby, tři naše vlastnosti a tři naše zájmy. Poté k nám Ivana a Lenka (pracovnice z Ezopu) přistoupily a přidaly nám nějaké dobré pocity, které člověk zažívá při prvním požití drogy. Po chvíli se Iva a Lenka změnily v drogu, na které jsme závislí a vzaly nám nějaké lístečky. Tím jsme ztratili své nejbližší osoby, zájmy a vlastnosti. Všichni jsme měli vyjádřit, jak se cítíme. Nejvíce se paní učitelce Hnízdilové líbila odpověď Tomáše Berana, který řekl: „Mně zbyl táta a brácha, pak také dvě vlastnosti a dva zájmy. Tyto poslední čtyři věci bych rád vyměnil za svou mámu.“

Na konci dvouhodinového programu nám zodpověděly naše dotazy a společně jsme dali dohromady, co nám drogy dávají a co berou. Všichni se už těšíme na pokračování, kde se dozvíme zase o něčem jiném.

Dita Niesnerová a Eliška Kuběnová, 7.C

JSI SPRÁVNÝ RODÁK?

Dům dětí a mládeže Klubíčko v Novém Městě na Moravě připravil pro žáky 6. tříd 1. a 2. ZŠ soutěž **Naše město aneb jsi správný rodák?** Každá z novoměstských škol byla v soutěži zastoupena dvěma družstvy. Naši školu reprezentovala družstva ve složení:

6.B Adam Grepl, Vojtěch Bukáček, Kristýna Zobačová, Helena Nosková

6.C Martin Šustek, Jan Kvíčala, Zuzana Žárská, Kateřina Grošofová

Obě družstva se na soutěž velmi pečlivě připravovala, neboť musela zvládnout tato témata: **otázky z historie a současnosti; naše ulice; poznej místo, předmět, fotografii.**

Vedle teorie se také museli zamyslet nad otázkou „Sportovní halu v Novém Městě – ano, či ne?“, své představy svěřit papíru a odevzdat na DDM Klubíčko. Během soutěže je pak museli prezentovat.

Při vlastní soutěži hrála roli nejen příprava, ale i pohotovost, dobrá strategie volby otázky a v neposlední řadě i schopnost vyjadřovat se. Obě naše družstva, povzbuzovaná svými spolužáky vybavenými transparenty, bojovala statečně a při závěrečném hodnocení byla velmi úspěšná. Družstvo 6.C skončilo na 1. místě a družstvo 6.B na 3. místě. Všem soutěžícím děkujeme za vzornou reprezentaci naší školy.

Mgr. Jaroslava Hnízdilová

Přijímačky

do speciálky

Ve čtvrtek 14. dubna 2005 se již po dvanácté sešli žáci pátých tříd novoměstských i okolních základních škol, aby se ucházeli o místo ve třídě se specializací na výpočetní techniku na 1. základní škole v Novém Městě na Moravě.

Poměřit své znalosti se odvážilo celkem 97 žáků. Tradičně je čekal test z vlastivědy a přírodovědy, ověření dovedností z českého i anglického jazyka a úkoly z matematiky, ve kterých prokázali nejen počtářské schopnosti, ale i logické uvažování. Po hodinovém testu nastala intenzivní práce na jeho opravě a zpracování výsledků. Odpočatí, ale velmi napjatí žáci se v poledne sešli k prvnímu vyhlášení výsledků. 19 uchazečů odcházelo se šťastným úsměvem, ale i pochybnostmi, zda opravdu právě oni uspěli. Ještě se ujistili u nástěnky s výsledky a hurá domů pro pochvalu! Další děti čekalo druhé kolo v podobě ústního pohovoru. Zbývající si nejspíš poprvé vyzkoušeli, jak vypadá pravý neúspěch, avšak slzičky smutku se neobjevily. Vždyť i oni budou mít možnost se ve zbývajících třídách naší školy zdokonalovat v práci s výpočetní technikou.

A jak vypadal ústní pohovor? Děti čekala šestičlenná komise a zvědavé dotazy jejích členů, kteří se snažili zjistit, zda žák opravdu nezná věci, v nichž chyboval, nebo zda to byl výsledek velké nervozity či nepozornosti. Někteří si prožili perné chvíle díky velké trémě, ale komise byla shovívavá. Ještě malá chvíle na konečné zpracování výsledků a je definitivně rozhodnuto!

Pan ředitel oznámil počty zbývajících přijatých žáků i tzv. „čekatelů“, kteří musí počkat, jak se rozhodnou jejich úspěšnější spolužáci. Někteří – pokud úspěšně zvládnou přijímací řízení do víceletého gymnázia - budou stát před rozhodnutím, zda zvolit specializovanou třídu na základní škole, či primu gymnázia.

Co říci závěrem? Letošní rok se nám u přijímacího řízení sešli opravdu šikovní žáci. 51 žáků mělo na pololetním vysvědčení samé jedničky, 14 žáků jednu dvojku. O tom, že výkony jednotlivých uchazečů u přijímacích zkoušek byly velmi pěkné a vyrovnané, svědčí i výsledková listina. Věříme,

že nově sestavená třída bude podávat i nadále vynikající výkony. Všem žákům pak přejeme hodně štěstí a stále tak dobré studijní výsledky i v nových třídách, v nových kolektivech.

Mgr. Marcela Zelenková

Anketa

Jak ses připravoval(a) na přijímací zkoušky?

- Kristýna Jančíková, 2. ZŠ** Učila jsem se čtyři a půl hodiny každý den. Snad to pude.
- Jakub Šemberk, 1. ZŠ** Chodil jsem na doučování a snažil jsem se vypočítat nějaké příklady.
- Jakub Liška, 2. ZŠ** Trochu, trochu jsem psal přijímací zkoušky, co byly minulý rok.

Myslíš, že to napíšeš dobře?

- Kristýna Jančíková, 2. ZŠ** Snad jo.
- Jakub Šemberk, 1. ZŠ** Doufám, že jo.
- Jakub Liška, 2. ZŠ** No mně na tom až tak nezáleží. Mně spíš záleží na gymplu. Ale snad jo.

Máš strach z pohovorů? Z kterého předmětu máš největší strach??

- Tereza Sokolíčková, 1. ZŠ** No tak, tak napůl - jo i ne. No z matematiky.

Co si myslíš, že bylo na těch přijímačkách nejtěžší?

- Standa Driml, 1. ZŠ** Myslím, že to byla čeština, kde jsem měl vyhledat jednu větu.
- Daniela Šimková, 1. ZŠ** Asi ta matika.
- Andrea Žváčková, 1. ZŠ** Určitě matematika.

Hlásíš se na gymnázium? Pro jakou školu by ses případně rozhodl(a)?

- Standa Driml, 1. ZŠ** Jo hlásím. Vybral bych si gympl.
- Daniela Šimková, 1. ZŠ** Taky. Rozhodla bych se pro gympl.
- Andrea Žváčková, 1. ZŠ** Ne, nehlásím.

Jak se cítíš po přijímačkách, když víš, že tě vzali bez ústních pohovorů?

- Nikola Janíčková 1. ZŠ** No tak je to dobrý, ale je mi líto, že nepostoupila moje nejlepší kámoška.

11/55

družstvo 8.A si vede skvěle

Školní kolo

Před časem jsme vás informovali o tom, že naše škola byla vybrána do celostátní postupové soutěže Paragraf 11/55. V předškolním kole soutěže, které proběhlo v kreslárně naší školy dne 21. 12. 2004, žáci hravou formou plnili různé nejenom vědomostní disciplíny, které napomáhaly zvýšit povědomí o tom, že dopouštět se porušování zákonů a pravidel není správné.

Ze třinácti soutěžních družstev jich však jenom šest mohlo postoupit do velkého školního kola, které se konalo 3. března 2005 ve velkém sále kulturního domu.

Soutěžní družstva bojovala o prvenství v pěti disciplínách:

1. vědomostní disciplína Zákon
2. prezentace družstev na vylosovaná témata „Jak bys to vyřešil....“
3. soutěžní disciplína „Postav školu, věž“
4. „Kdybych byl ředitelem školy“ – poznávání nutnosti zákonů, vyhlášek a jejich prospěšnost pro lidi
5. „Porušíš zákon?“ – cílem je upozornit na skutečnost, že je nutná zvýšená pozornost při odhadu věku lidí

Atmosféra v sále byla bouřlivá, neboť publikum složené z žáků 2. stupně svými transparenty i pokřiky povzbuzovalo své zástupce v jednotlivých soutěžních družstvech. Sladkou cenu za nejlépe fandící třídu si ale nakonec vybojovala třída 6.A a 7.B.

Také porota v čele s předsedou Mgr. Otto Ondráčkem to v rozhodování neměla mnohdy jednoduché, neboť všechna soutěžní družstva bojovala ze všech sil. Velké poděkování patří členkám Ta-

nečního studia v Novém Městě na Moravě pod vedení paní Evy Olejníkové, které zajistily po celou dobu soutěže kulturní vystoupení, a nesmíme zapomenout poděkovat také firmě MOD ELEKTRO-NIK z Nového Města na Moravě za finanční sponzorský dar.

První cenu si však mohlo odnést jen jedno soutěžní družstvo. Tím bylo družstvo 8.A třídy, které se svým výkonem probojovalo do oblastního kola konaného 11. 4. 2005 ve Žďáře nad Sázavou.

Oblastní kolo

V pondělí 11. 4. 2005 se v Městském divadle ve Žďáře nad Sázavou konalo oblastní kolo soutěže Paragraf 11/55. Organizátorem oblastního kola byl Dům dětí a mládeže Žďár nad Sázavou. Soutěžní družstva se sjela z celého širokého okolí a byla prezentována jak žáky ze základních, tak i středních škol.

1. ZŠ v Novém Městě na Moravě zde reprezentovalo družstvo žáků osmého ročníku ve složení: Milada Holečková, Jakub Javorský, Jan Grepl, Filip Žák a Pavel Janů. Ti si postup do oblastního kola zajistili vítězstvím ve školním kole, které proběhlo 3. 3. 2005 v novoměstském kulturním domě.

Každé družstvo si vylosovalo barvu. Našemu družstvu byla přidělena barva modrá. Ze známé písničky víme, že: „Modrá je dobrá“, ale zda budou dobří i naši MODŘÍ, to jsme zatím netušili.

Soutěž se skládala z pěti soutěžních kol, ve kterých si soutěžící opět prověřovali znalosti zákonů, řešili různé problematické situace, stavěli věž, odhadovali věk mladých lidí a prezentovali své práce na téma „Kdybych byl starostou města“. Jednotlivá soutěžní kola byla prokládána zajímavými kulturními vystoupeními.

Naši soutěžící po celou dobu statečně bojovali za velké podpory svých spolužáků, kteří je na „cestě za slávou“ doprovázeli. Do poslední chvíle nikdo netušil, kdo nakonec vybojuje zlatou příčku, neboť konkurence družstev byla velká a všichni chtěli vyhrát.

Podarilo se! Modré družstvo 1. ZŠ zvítězilo, porazilo všechny ostatní a zajistilo si tak postup do krajského kola, které se bude konat 11. 5. 2005. Svým postupem do krajského kola si družstvo 1. ZŠ zároveň zajistilo účast v celostátním kole. To bude probíhat v červnu v budově Senátu ČR v Praze.

Je vidět, že se naši žáci ve světě neztratí. BLAHOPŘEJEME!!!

Mgr. H. Knapčoková, Mgr. J. Hnízdilová, Mgr. R. Slámová

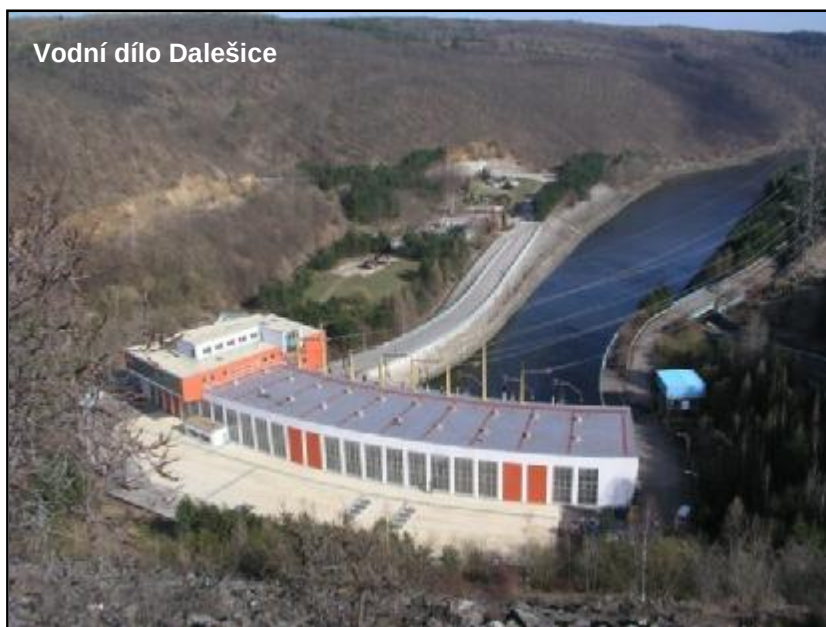
Dukovany Dalešice Kralice

exkurze osmých tříd

V pondělí 18. dubna vyrazily třídy 8.C a 8.D na exkurzi. Nejprve jsme zastavili v Kralicích, kde jsme se dozvěděli o vzniku Bible kralické. Byla tam spousta různých předmětů z dob Jednoty bratrské. Ale co všechny zaujalo asi nejvíc, byl tiskařský stroj, na kterém se tiskly první knihy. Kromě tisku se tam knihy i vázaly. Také jsme se podívali do kostela Jednoty bratrské, kde byly na zdech objeveny velmi staré nápisy. Byly psané starou češtinou, jenom jeden z nich byl psán latinsky. V kostele byla pěkná „kosa“, takže jsme se tam moc dlouho nezdržovali. V Kralicích jsme se ještě podívali na místo, kde se říká „Na tvrzi“. Tam jsme viděli zbytky staveb tiskařské dílny.

Další zastávka byla v Dalešicích na vodním díle, kde je vodní elektrárna. Průvodkyně nám vysvětlila, jak to všechno chodí, co je potřeba k výrobě elektřiny pomocí vody, a zavedla nás podívat se do strojovny. Tam všechno hrozně hučelo a místy to vypadalo jako v jeskyni. Šli jsme pořád po schodech dolů a s přibývajícimi schody byla všem větší zima. Všichni pěkně nadávali, že neví, kdo to potom bude šlapat zase nahoru. Ale všichni to nakonec přežili. Nemohli jsme na nic sahat. A to možná někomu neudělalo moc velkou radost. Třeba chtěl udělat nějaký průšvih. Ale co, když už jsme tady, tak ať si nás taky pamatují! Ne, naštěstí se nikdo o nic takového nepokusil, ale mohli jsme být slavní. Sice ne z té lepší stránky, ale přece. Před odchodem jsme bohužel museli šlapat ještě pár desítek schodů nahoru, abychom se mohli podívat na velkou turbínu. Potom už jsme naskákali do autobusu a vyjeli jsme směrem – Dukovany.

Už z dálky nás vítaly obrovské chladicí věže. Hádali jsme, kolik asi měří, ale myslím, že se nikdo netrefil. Uvnitř jsme se v hezkých prostorech podívali na video o vesmíru, o historii Dukovan a také nám bylo vysvětleno, co je jaderné teplo a jak se vytváří. Vše bylo doprovázeno hezkými světelnými efekty a fotkami. Potom jsme viděli spoustu zajímavých modelů, které nám přibližovaly činnost jaderné elektrárny. Také jsme se dozvěděli spoustu zajímavostí o radioaktivitě a zjistili jsme, že

jaderné elektrárny nejsou nebezpečné pro lidi ani pro životní prostředí, jak si spousta lidí myslí. Nejvíc nás tam zaujala (hlavně kluky) tmavá ulička, ve které zářilo všechno bílé a světlé oblečení. Pochopitelně kluci měli velkou radost, když holkám svítily podprsenky pod tričky. Pro mě to bylo asi nejzajímavější místo (tedy ne ta ulička, ale Dukovany) z celé exkurze.

I když nám počasí moc nevyšlo, protože nám i zapršelo, tak jsme si odvezli plno nových zjištění a zajímavostí. Vrátili jsme se všichni, nikomu nic nechybělo. Akorát mě docela mrzí, že se nic zvláštního nestalo, protože takhle ani nemám o čem psát. Ale to nevadí, to do příště napravíme. Takže se těšíme na nějakou další hezkou exkurzi.

Petra Srnská, 8.C

Na soutěžní snímek z minulého čísla přišlo do naší redakční schránky pouze 9 odpovědí. Všech devět bylo správných – jednalo se o **nos a část obličeje sochy Jana Ámose Komenského**, která je umístěna na chodbě v prvním patře hlavní budovy. Vylosovali jsme tři soutěžící, kteří od nás dostanou malý dárek. Jsou to:

- **Klára Macháčková 4.A**
- **Jindřich Mach 6.C**
- **Blanka Klempířová 8.B**

Dnes pro vás máme úkol trochu netradiční – budete hádat osobu. Otázka je jednoduchá: **Kdopak to stojí vedle pana učitele Hnízdila?** Jen vám napovíme, že je také od nás ze školy. Pokud se chcete naší soutěže zúčastnit, napište jméno osoby na snímku a lístek s odpovědí, na kterém bude také vaše jméno a třída, doručte redakci nejpozději do **27. května 2005**.

Nejvhodnějším způsobem pro předání odpovědi redakci je použití redakční schránky u kabinetu výpočetní techniky. Svoji odpověď můžete poslat také e-mailem na adresu **puclik@nmnm.cz** nebo ji předat někomu z redakční rady.

Tak se pořádně zamyslete, a pokud uhádnete, čekají na vás jako vždy drobné dárky.

Redakce

Nedávno - 30. dubna - jsme slavili svátek čarodějnic. Mnozí z vás jistě strávili večer u velikého ohně, jak je v naší zemi dlouholetou tradicí. Ale proč se 30. dubna pálí ohně, co vlastně víte o čarodějnicích?

Čarodějnice je označení pro jakýsi druh žen. V našich představách to jsou většinou osoby, které v pohádce sežraly Jeníčka a Mařenku, případně se naše představy blíží ježibabě v podání Lucie Bílé v pohádce „Princezna ze mlejna“. Skutečnost je ale poněkud jiná!

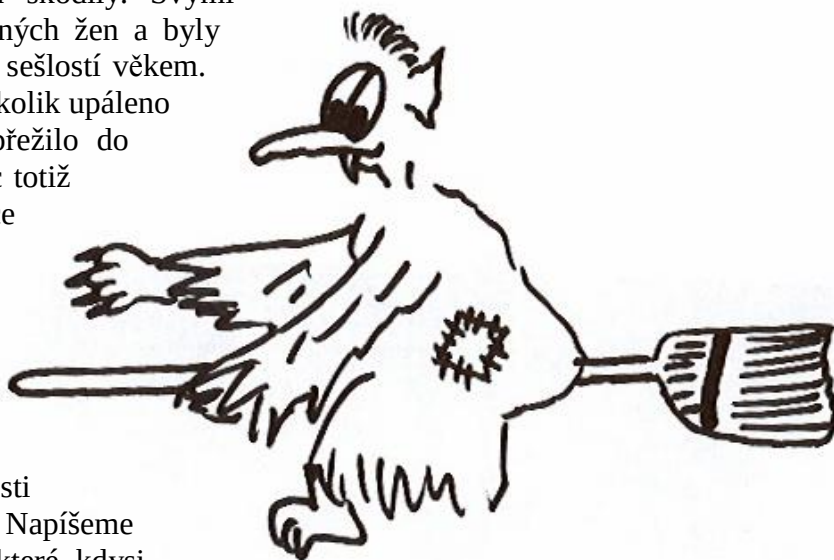
Čarodějnice, baby jagy, valkýry, šamanky a mnoho jiných jmen označují prakticky jediné: osoby ženského pohlaví, které svou magií a léčitelskými schopnostmi buď lidem škodí, anebo pomáhají. Většina těchto osob kdysi lidem pomáhala – léčila je, napravovala polámané končetiny, léčila domácí zvířata.

Čas od času konaly sabaty – čarodějnické slety, kde se čarovalo a prováděla se kouzla temné či bílé magie podle toho, jaké čarodějnice tento sabat navštívily. Tyto sabaty (slety) se konaly dvakrát v roce – **30. dubna** a poslední víkend v říjnu (svátek mrtvých).

V temných dějinách středověku, starověku i pravěku existovaly čarodějky, které ovládaly černou magii a kouzla, kterými lidem škodily. Svými kouzly si udržovaly vzhled krásných žen a byly nesmrtelné, tedy nemohly zemřít sešlostí věkem.

V dobách středověku jich bylo několik upáleno na hranicích. Mnoho jich ale přežilo do dnešních dob. Pravých čarodějnic totiž upáleno nebylo mnoho. Statisíce obětí byly nevinné ženy.

V okolí Nového Města žije a žilo velké množství čarodějnic. Naše společnost pro výzkum strašidel s nasazením života odhalila hned několik čarodějnic. Kvůli naší bezpečnosti o nich ale raději nebudeme psát. Napíšeme pouze příběhy čtyř čarodějnic, které kdysi prosluly svým chováním (ať už byly hodné, nebo škodily). Tyto jsou již dávno přetransformovány v jiné tvory - pravá čarodějnice totiž po smrti přechází v jiné magické tvory. Ty zlé se stávají buď vlkodlaky nebo strigami. Ty hodné se stávají lesními vůněmi či vánkem.

Čarodějnice většinou žijí v podobě žen na lesních samotách či hájovných. Klasická chaloupka na kuří noze je jen pohádkovou fantazií.

První čarodějnice žila dlouhou dobu v lesích okolo koupaliště. Ta patřila mezi ty, které byly k lidem vlídné a hodné. Byla dlouhou dobu léčitelkou a vlastně i porodní bábou. Žila zde ještě v době, kdy o Novém Městě nikdo neslyšel a kdy se zde rozkládala jen malá osada lovců a sběračů. Bylo to v době přibližně 6000 let před narozením Krista. Narodila se jako domorodá šamanka a byla speciálně vycvičena pro konání dobra. Čarodějkou se totiž musí žena již narodit na rozdíl od čarodějů, kterými se může stát kdokoliv, kdo projde učením od rozeného mága. Tato čarodějka se převtělila do lesní vůně, protože ji již žití omrzelo. To se stalo někdy začátkem 19. století.

Druhá čarodějnice, která byla dlouhou dobu postrachem všeho živého, žila v lesích okolo Samotína. Její specialitou bylo sesílání živelných katastrof – povodní, tornád a lesních požárů. Ovládala temné síly přírody a teprve příchod mnoha desítek tajných druidů z Galie učinil jejímu řádění přítrž. V boji druidů a této čarodějky zahynulo 8 druidů a čarodějka. Po boji zmizel z našeho území obrovský kus lesa a vzniklo mnoho skal a hor. Toto se stalo přibližně v roce 50 našeho letopočtu. O této události hovoří několik svitků papyru, které byly nalezeny na území dnešní Francie.

Třetí a čtvrtá čarodějka žily na území Devíti skal. Byly to přítelkyně a společně škodily lidem. Sesílaly neúrodu, mor a další nemoci na lidi na území celé naší republiky. K jejich hlavním špatnostem patřilo vyvolávání záhrobních démonů a nestvůr z hlubin země. Byly lapeny a upáleny na hranici po litém boji v roce 1458. Bohužel jejich duše se převtělily do podob lidožravých strig. To jsou nestvůry, které se vyskytují v okolí hřbitovů a požírají vše živé. Především lidi. Obě strigy zabil stříbrným mečem hrdina, kterého sem pozvali zoufalí obyvatelé. Pocházel z Velikonočního ostrova. Za svou odvahu zaplatil životem. Noční můra pro obyvatele Nového Města ale skončila. To se stalo v roce 1944. Událost se obešla bez publicity. Byla totiž druhá světová válka, a tak se vše podařilo utajit. Kdo by totiž dnes věřil na čarodějnice nebo strigy?

Text a kresby Mgr. Petr Smékal

POSLEDNÍ VYSTOUPENÍ TÝMU FBC DEVILS V TÉTO SEZÓNĚ

Náš florbalový tým FBC Devils vznikl v letošním školním roce. Hraje v něm i několik žáků naší školy, a proto o něm také píší. Letos jsme, jak už jste se mohli dočíst v některém z minulých čísel našeho časopisu, začali hrát ligu se zkušenějšími týmy. Tento turnaj byl poslední v letošní sezóně, a proto jsme ve Žďáře chtěli prodat úplně všechno, co jsme natrénovali. Kromě druhého brankáře nám nechyběl nikdo a tento fakt ještě s tím, že jsme měli zatím nejlehčí soupeře, zvedl naše sebevědomí. Tak tady jsou jména našich soupeřů: Ask Redi Bystřice, DDM TJ Znojmo, Bulldogs Brno B.

Tento turnaj se taky podle očekávání až na nějaké chyby vydařil. I když jsme nehráli úplně stoprocentně, tak jsme podali zatím v této sezóně určitě nejlepší výkon a o těchto výsledcích se již dá mluvit. S Bystřicí jsme vyhráli 3:6, se Znojmem 2:9 a s buldoky 1:4.

Tak to byl konec letošní sezóny, ale už se můžete těšit na další, která začíná v září.

Jenda Fousek, 8.C

Anketa

- Otázky:** 1. Probíhá druhé kolo soutěže Česko hledá SuperStar. Máte už svého favorita?
2. Je období přijímacích zkoušek, jak jste prožívali ty svoje?

Paní učitelka Jana Svobodová

1. Sleduji toto kolo a přiznám se, že jsem svoji favoritku měla. Možná dojde k nějaké změně, ale nechám se překvapit.
2. Prožívala jsem je asi stejně jako vy, bylo to napínavé období plné očekávání. Těšila jsem se na změnu a také na to, že se budu věnovat tomu, co mě baví.

Pan učitel Petr Smékal

1. Více méně tuto soutěž sleduji z donucení. Teda spíš poslouchám. Favorita nemám. Mám poněkud jiný hudební vkus – rock a folk. A to se teď tolik nenosí. Z toho důvodu jsem fanda Anety Langerové – teda ne ani tak její hudby, tu moc neznám, ale spíš mě zaujala jako člověk. Myslím, že druhá superstar bude jen „slabý odvar“ té první.
2. Jé, tak to už je hodně let. Mohli jsme mít jednu přihlášku na střední školu a druhou na učiliště. Jinak jsem to prožíval dobře, hlásilo se sto dva lidí a brali jich devadesát devět, tak šance byla velká.

Paní učitelka Jana Plevová

1. Na soutěž se dívám, favorita mám - jmenuje se Michal Hudček, protože kdysi učil :-)
2. Přijímačky jsem prožívala docela nervózně. Nejvíce jsem se bála matematiky, ale ta nakonec dopadla lépe než čeština.

Paní sekretářka Olga Švaříčková

1. Na SuperStar se dívám, ale ne pravidelně. Nejvíce mi líbili poslední soutěžící. Hlavně Kristýna Peterková.
2. Tak to už je moc moc dávno, ale vzpomínám si, že jsem tenkrát jela do Jihlavy se strašným pocitem, že to neudělám, ale nakonec to dopadlo dobře.

*Anketu připravila Iveta Jurovatá
a Lucie Uhlířová, 9.C*

Vyzvídali jsme...

...tentokrát u paní učitelky Gregorové

Jak dlouho pracujete na této škole?

Na této škole pracuji třináct let.

Chtěla jste být odmala učitelkou?

Na otázku paní učitelky v první třídě, co bychom chtěli dělat, jsem tenkrát odpověděla, že chci být učitelkou. I když jsem postupem času chtěla dělat úplně něco jiného, tak se mi tato věta stejně stala osudnou.

Co vám nejvíce vadí na učitelské práci?

Že děti hodně zapomínají pomůcky do vyučování a pořád se omlouvají, že něco nemají.

Jak vám šla matematika na základní škole?

S matematikou jsem problém neměla, ale daleko více mne bavily jazyky.

Proč jste si vybrala právě matematiku?

Matematika má neměnná pravidla a vždy platí $1+1 = 2$.

Chystáte se někam na dovolenou?

Ano. A protože byla tuhá zima, tak někam do tepla.

Je nějaká země, kterou byste chtěla navštívit, ale zatím se vám to nepovedlo?

Je hodně zemí, které bych ráda navštívila. Třeba Francii.

Máte ráda velikonoční tradice?

Ne nemám.

Jaká jste řidička a co si myslíte o ostatních řidičkách?

Jezdím ráda a už od svých osmnácti let, tak si myslím, že snad dobrá. A stejně jako mezi muži se najdou řidičky lepší i horší.

Sledujete soutěž Česko hledá SuperStar?

Mě SuperStar nijak nebere, ale pečlivě ji sledují dcery.

Jaké je vaše nejoblíbenější roční období a proč?

Babí léto, protože příroda je klidná a vyrovnaná.

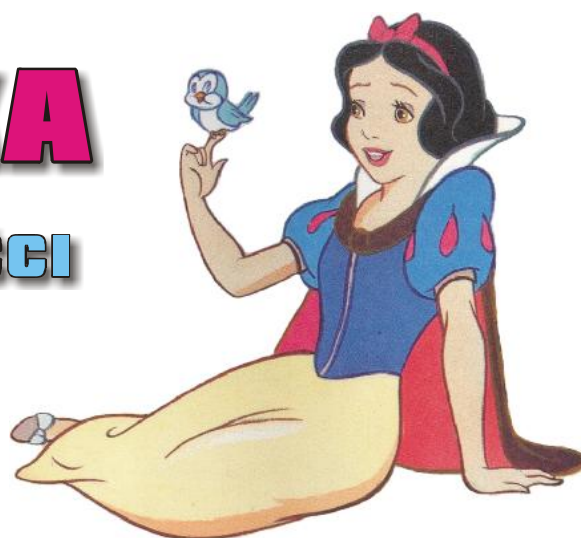
Rozhovor připravila Anna Kuběnová a Gabriela Buchtová, 9.C

SNĚHURKA

A BUDOUCÍ PRVNÁČCI

**DALŠÍ AKCE Z CYKLU
POJĎ SI ZAHRÁT NA ŠKOLU**

Již potřetí v tomto školním roce si naši budoucí prvňáčci přišli vyzkoušet, jaké to v té 1. třídě asi bude. Tentokrát zde na ně čekaly paní učitelky jako Sněhurky a děti si zahrály na jejich trpaslíky. Hned po příchodu dostaly všechny děti trpasličí čepičky, které si ponechaly na hlavách po celou hodinu. Vypadaly v nich skutečně skvěle. A že děti jako trpaslíci nezklamaly, to dokázaly v mnoha úkolech, které si pro ně Sněhurky (paní učitelky) připravily. O pohádce si popovídaly, pomohly Sněhurce uklidit, kopaly v jeskyni, tancovaly. Zkontrolovaly, zda jim v chaloupce nic nechybí. Přepočítaly také postýlky a pro jistotu i samy sebe. Nezapomněly také na procvičení barev při vymalování obrázku z pohádky o Sněhurce.

Asi největší radost udělalo dětem závěrečné polepování čepiček barevnými geometrickými tvary. Krásně ozdobenou čepičku si odnesly za odměnu domů. Je vidět, že se budoucí prvňáčci na školu těší a na její prostředí se již dobře adaptovali. A co víc? Všechny děti už vědí, že když chtějí ve škole něco říct, musí se přihlásit (chytněte se za nos, starší školáci, jestli toto pravidlo vždy dodržujete!?).

Odměnou všem byly úsměvy a spokojenost na tváři dětí, rodičů, ale i učitelek, které toto setkání pilně připravovaly.

Mgr. Eva Hlavsová a Mgr. Ivana Fousková

Pokud uslyšíte slovo všeználek, většina z vás si asi představí člověka, který všechno zná a všechno ví, ať již obrazně, nebo doslova. Kdybyste se jako diváci zúčastnili stejnojmenné soutěže, určitě byste nabyli dojmu, že v pátých třídách máme všeználeků celou řadu i přesto, že mají ještě velký kus cesty v získávání znalostí před sebou.

SOUTĚŽ PRO PÁTÁKY **Všeználek**

Soutěž pořádal Dům dětí a mládeže Klubíčko v Novém Městě na Moravě a ve středu 23. března 2005 se v kreslárně naší školy utkala čtyřčlenná družstva žáků 5. tříd. Každé družstvo dostalo svoji barvu – zelenou, modrou, žlutou a červenou a postupně si vybíralo čísla z tabulky. Soutěžící si mohli zvolit libovolné číslo od jedné do sedmdesáti a pod každým se skrývala jedna otázka. Moderátorka přečetla otázku a družstvo dostalo chvíli na rozmyšlenou. Poté mluvčí sdělil odpověď. Při správné odpovědi se původní číslo zakrylo čtverečkem v barvě družstva, při chybné odpovědi získalo barvu černou.

Některé otázky nebyly vůbec jednoduché a navíc byly z mnoha oblastí – z literatury, hudby, sportu, přírodopisu či dějepisu, takže rozsah vědomostí soutěžících musel být opravdu značný. Kdo z vás se někdy účastnil nějaké vědomostní soutěže, tak jistě ví, že mnohdy nestačí jen znalosti, ale je potřebná i velká dávka štěstí. Tu v tomto případě mělo družstvo 5.C ve složení: Martina Babejová, Veronika Pollaková, Lucie Šopfová, a Lukáš Novotný, které mělo nejvíce správných odpovědí a kromě sladké odměny si tak zajistilo postup do městského kola.

Na druhém a třetím místě byla družstva 5.A ve složení Julie Bartoňová, Vít Daněk, Barbora Dutková a Anežka Jinková a 5.D, kterou zastupovali Jakub Janíček, Daniela Šimková, Marek Uhlíř a Kateřina Zdražilová. Čtvrté místo patřilo soutěžícím 5.B a tu reprezentovali Lukáš Buchta, Kateřina Houserová, Robert Kučera a Vojtěch Libra.

Pomyslná místa na stupních vítězů byla rozdělena, ale nedá se říct, že by byl někdo absolutní vítěz a někdo úplně poražený. Všichni prokázali nejen své znalosti, ale i odvahu soutěže se zúčastnit.

Zajímává vás, jak dopadlo vítězné družstvo školního kola? Tak vězte, že narazilo na velmi silného soupeře v podobě pátáků z 2. ZŠ, ale prohrálo minimálním rozdílem pouhých dvou bodů. Klání se konalo 30. března 2005 v gobelínovém salonku kulturního domu.

Mgr. Pavlína Poláčková

ČARODĚJNÝ ČTVRTEK

Ve čtvrtek 28. 4. 2005 se konala na přístavbě čarodějnická akce, kterou pořádala třída 3.B. A jak to probíhalo? V ten den, kdo chtěl, mohl přijít v masce a o přestávkách se pobavit házením kroužků, trefováním na čarodějnici a srážením kuželek. Ceny byly všelijaké sladkosti. Porota 3.B vybrala z každé třídy nejhezčí masku, která dostala zvláštní cenu.

Luboš Kubík, 3.B

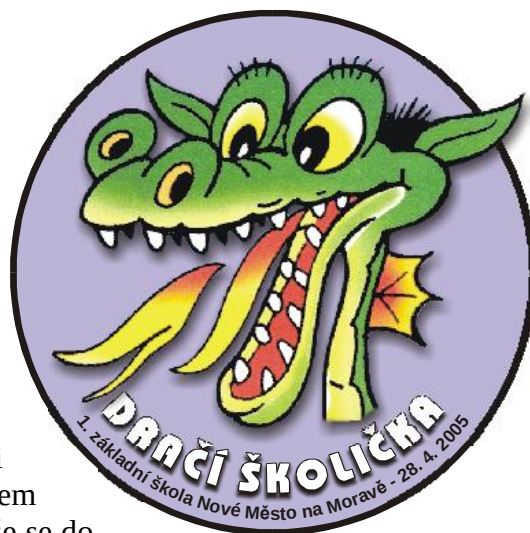
Bylo to fakt fajn. Myslím, že to byla dobrá věc, i paní učitelky nás pochválily. Doufáme, že takových akcí bude čím dál víc a že se k nám přidá víc a víc dětí. Tak se těšíme na další takovou bezva a fajn akci.

Natálie Drálová, 3.B

POJĎ SI ZAHRÁT TENTOKRÁT UŽ NAPOSLEDY NA ŠKOLU

28. dubna 2005 jsme se opět sešli s předškoláky. Tentokrát si budoucí prvňáčci hráli v „Dračí školičce“. Vymýšleli pro pohádkové saně jména, někdo už poznal některá písmena, a dokonce přečetl připravená jména z tabule. Kreslili, porovnávali a počítali drakům hlavy.

Všichni byli velice šikovní a za odměnu si vymodelovali svého draka, kterého si odnesli na památku spolu s řádem „Dračí školičky“ za jejich zvládnutí. Děti se nám svěřily, že se do školy těší, tak jim přejeme hodně úspěchů a úsměvů na tváři.

Mgr. Viera Buchtová

P U C L Í K

Školní časopis Základní školy v Novém Městě na Moravě – číslo 32 – květen 2005

Vydává Základní škola Nové Město na Moravě, Vratislavovo náměstí 124 výhradně pro vnitřní potřebu.

Redakční rada: Zdeněk Havlík, Mgr. Petr Smékal, Mgr. Ivana Fousková

Gabriela Buchtová, Anna Kuběnová, Iveta Jurovátá, Lucie Uhlířová,

Andrea Šikulová, Petra Srnská, Jan Fousek, Eliška Kuběnová, Dita Niesnerová

e-mail: puclik@nmnm.cz

<http://zs1.nmnm.cz>

Číslo 32 vyšlo 13. května 2005 v nákladu 35 výtisků